

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 3. apríla 2013 v trestnej veci odsúdeného **M. P. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného M. P. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, zo dňa 3. januára 2013, sp. zn. PK-1T 36/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e** .
Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku **sa ukladá**, aby vo veci **znova konal a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku uznesením zo dňa 3. januára 2013, sp. zn. PK-1T 36/2012, rozhodol tak, že odsúdenému M. P. podľa § 438 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 61 ods. 6, ods. 7 (správne malo byť ods. 7, ods. 8) Tr. zák. započítal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ktorý už vykonal v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2T 25/2011, do nového trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ktorý mu bol uložený ako súhrnný trest rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T 36/2012, zo dňa 19. decembra 2012, právoplatný dňa 19. decembra 2012, a to dobu od 16. decembra 2010 do 21. marca 2011.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odsúdený sťažnosť, v ktorej uviedol, že mu bol v roku 2000 odobratý vodičský preukaz, a tým mu bolo zakázané viesť motorové vozidlá. Od tej doby sa mu stále predlžuje trest zákazu činnosti. Žiada preto, aby bola jeho vec dôkladne preskúmaná a podľa možností bol započítaný trest zákazu činnosti od okamihu, kedy mu bol odobratý vodičský preukaz, teda od roku 2000.

Najvyšší súd po zistení, že sú splnené všetky formálne podmienky predpokladané Trestným poriadkom na podanie sťažnosti – sťažnosť podala oprávnená osoba, proti výroku rozhodnutia, proti ktorému je sťažnosť prípustná a podanie bolo urobené včas, podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného M. P. je dôvodná.

Ako vyplýva z odôvodnenia sťažnosťou napadnutého rozhodnutia (s. 2), odsúdenému P. bola započítaná doba výkonu trestu zákazu činnosti od 16. decembra 2010, avšak len do 21. marca 2011, pretože v tento deň bol odsúdený P. vzatý do väzby v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, sp. zn. PK-1T 36/2012, v ktorej zotrval do dňa 14. júna 2011, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T 25/2011. Následne bol dňa 13. júna 2012 po vykonaní trestu opätovne vzatý do väzby, ktorá trvala až do dňa 19. decembra 2012, kedy bol nariadený nástup na výkon trestu odňatia slobody na základe rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, zo dňa 19. decembra 2012, právoplatného ten istý deň, sp. zn. PK-1T 36/2012. Ako ďalej prvostupňový súd uviedol, doba strávená odsúdeným vo väzbe sa mu započítala do uloženého súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody, a preto sa táto doba do doby výkonu trestu zákazu činnosti nezapočítava.

S týmto názorom špecializovaného trestného súdu sa najvyšší súd nestotožňuje.

V zmysle § 61 ods. 8 Tr. zák. sa trest zákazu činnosti, ktorý odsúdený už vykonal, započítava do nového trestu zákazu činnosti, ktorý bol páchatel'ovi uložený pre ten istý skutok alebo do tohto trestu, ak bol uložený ako súhrnný trest alebo úhrnný trest.

V zmysle § 61 ods. 7 Tr. zák. do doby výkonu trestu zákazu činnosti sa nezapočítava doba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

V ustanovení § 61 ods. 7 Tr. zák. zákonodarca jednoznačne vyjadril svoj úmysel, aby sa do výkonu trestu zákazu činnosti nezapočítavala len doba, počas ktorej odsúdený vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, a to bez ohľadu na skutočnosť, či mu bol tento nepodmienečný trest odňatia slobody uložený tým istým rozhodnutím, ako trest zákazu činnosti, alebo mu bol tento trest uložený iným rozhodnutím (či už skorším alebo neskorším).

Väzbu však v žiadnom prípade nemožno chápať ako trest. Táto slúži ako zaisťovací inštitút, aby bol dosiahnutý účel trestného konania. Hoci sa väzba po následnom odsúdení dotyčnej osoby započítava do uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, čo vyplýva z povahy inštitútu a závažnosti zásahu do osobnej slobody takejto osoby, s ohľadom na zásadu primeranosti a zdržanlivosti (§ 2 ods. 2 Tr. por.), nemožno počas jej výkonu prerušiť počítanie doby trestu zákazu činnosti.

Tento názor najvyššieho súdu je podporený aj judikátom R 12/2000 uverejneným v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Českej republiky, z ktorého vyplýva, že výkon trestu zákazu činnosti nie je pozastavený v prípade, ak je odsúdený počas jeho výkon vzatý do väzby. Nakoľko je česká právna úprava v predmetnej veci takmer identická, je možné daný judikát aplikovať aj na daný prípad.

Bude preto potrebné, aby prvostupňový súd opätovne preskúmal podmienky na započítanie doby trestu zákazu činnosti, ktorý bol odsúdenému uložený, pričom bude potrebné, aby sa pri tomto postupe riadil vyššie uvedeným názorom najvyššieho súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 3. apríla 2013

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová